

17. februar 2016

FM 2015/29

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat: Hvilke tiltag kan vi tage for at lempe reglerne om bopælspligt, der binder boligstøtتهusejere, som har modtaget lån efter reglerne i kapitel 4 i Landstingsforordningen om støtte til boligbyggeri.

(Medlem af Inatsisartut, Anders Olsen)

Begrundelse:

Et af det ting vi politisk arbejder for er, at mobiliteten i Grønland skal være større. Vi har som folkevalgte altid gået til valg på, at borgerne skal have de bedst mulige boligbetingelser og muligheder. I dette forslag ønskes det på denne baggrund, at man foretager de nødvendige justeringer og forbedringer i reglerne for de boliger som er erhvervet via det offentlige og hvor der er optaget lån fra det offentlige.

Jeg mener i øvrigt, at majoriteten af borgerne skal have mulighed for, at eje sit eget hus til enhver tid og, at denne mulighed skal være et løbende mål. Samtidig mener jeg ikke vi kan komme udenom, at det offentlige i mange år endnu, må skulle stå som en slags fødselshejper til mange boligbyggerier.

Det at eje sit eget hus, giver for de allerfleste mennesker en tryghed og dermed en base man kan have når man bliver ældre. Derfor kan vi ikke komme udenom, at boligstøtteordningerne gennem mange år har givet en masse BS-husejerne en mulighed for at få deres egen bolig – hvilket de ikke har villet kunne uden denne gode ordning.

I disse år er der mange borgere, der i deres hjemsted oplever, at de lokale levevilkår og arbejdsmarkedsforholdene ikke er særlig optimale og derfor må flytte til en anden by eller bygd og i den forbindelse, har rigtig mange måttet miste deres bolig.

Reglerne om udlejning af Boligstøtتهuse findes i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 13 af 22. marts 1994 om udlejning af huse, hvortil der er ydet lån efter kapitel 4 i landstingsforordning om støtte til boligbyggeri. Der er således tale om nogle gamle regler som slet ikke passer med den mobilitet, som vi i dagens grønland har brug for på arbejdsmarkedet.

I henhold til de regler der er omkring boliglån til boligstøtتهuse, så foreskriver den gældende bekendtgørelse i dag, at når man f.eks. i forbindelse med uddannelse skal forlade sit hus og skal væk fra sit hjemsted i forbindelse hermed, så er det tilladt at udleje sit hus. Når uddannelsen er færdig udløber denne tilladelse til udleje af sit hus.

Ethvert menneske har til enhver tid et ønske om, at udvikle sig til, at være et menneske med høj grad af selvværd, hvorfor vi som folkevalgte også må arbejde for den enkeltes frihed til uden at være stavnsbundet, at kunne opretholde et erhverv og have et arbejde, uanset hvor i landet det nu skulle befinde sig. Sagt på en anden måde: Enhver skal kunne flytte til en by eller bygd et andet sted som følge af arbejdskraftens frie bevægelighed, men uden at miste sit eget hus.

Denne mulighed er der desværre ikke med denne gamle bekendtgørelse!

Jeg håber, at dette forslag til forespørgselsdebat modtages positivt af partierne og Naalakkersuisut, ikke mindst, da det ikke kan være meningen, at de borgere, der nu engang skal være med til, at opretholde den nødvendige service i landet, skal stavnsbindes som følge af en firkantet lovgivning omkring deres boligforhold.

Dette må vi se at få ud af verden.

Forslag til Inatsisartutudtalelse:

Inatsisartut skal hermed opfordre Naalakkersuisut til at foretage en grundig nyvurdering af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 13 af 22. marts 1994 om udlejning af huse, hvortil der er ydet lån efter kapitel 4 i landstingsforordning om støtte til boligbyggeri. Og om nødvendigt foretage ændringer til forordningen, således at mobiliteten i landet forøges til gavn for husejere, arbejdsgivere og samfund.